

Kausi 2008, Via dolorosa

Kauteen 2008 lähdettiin RiRa Ug:ssa täynnä intoa ja treenit käynnistyivät jo edellisen kauden pölyjen vielä leijaillessa ilmassa, lokakuun puolessa välissä. Aktiivisuus oli alusta asti huipussaan ja noin 20 pelaajan ringistä treeneissä käytiin noin 16 pelaajan keskiarvolla. Etenkin syyskierros 2007 oli mennyt joukkueelta pelillisesti loistavasti ja odotukset nousivat korkeiksi kauden alla. Talven harjoitusottelut kuitenkin menivät pääsääntöisesti vahvasti alisuorittaen ja sama alisuorittaminen jatkui lopulta läpi koko kauden. Tuloksena oli lopulta suuri pettymys, toiseksi viimeinen sija sarjassa ja edessä oli putoaminen kutoseen kaudeksi 2009.

Suomen Cup 2008

Arpaonni ei tänäkään vuonna ollut edes vähän suotuisa joukkueellemme ja vastaan saatiin heti ensimmäisellä kierroksella lähes pahin mahdollinen vastustaja, kun kolmosen EsPa asettui vastaan. Pelissä ei ollut oikeastaan kuin yksi joukkue, mutta silti saimme kurinalaisella tekemisellä pidettyä loppulukemat kohtuullisina. EsPa purjehti seuraavalle kierrokselle 0-5 voitollaan.

Edustusjoukkueen arpa onni tänä vuonna suotuisa ja se eteni aina viidennelle kierrokselle asti, jossa vastaan asettui veikkausliigajoukkue MyPa. Myyrmäessä nähty tapahtuma varmasti lämmitti jokaisen Rakettilaisen mieltä ja samalla nähtiin Riipilän Raketin virallinen yleisöennätys.

Uusimaa Cup

Uusimaa Cupissa edettiin kolmannelle kierrokselle. Ensin voitettiin vitosen Kasiysi Rocky ja huikean Järvenpäässä pelatun ottelun jälkeen NouLa AiVa joutui taipumaan lopulta rankkareiden jälkeen. Kolmannella kierroksella tie nousi pystyyn tutussa paikassa tutulle joukkueelle. Klaukkalan tekonurmella kesäterässä ollut joukkue putosi cupista tylyin 7-1 tappiolukemin NJS 2:lle, joka muuten on ehtinyt edetä jo finaaliin asti. Ensi vuonna pitää miettiä cupin mielekkyyttä ohjelmassa. Omasta mielestäni paljon parjattu cup on ihan jees, mutta monilla muilla taitaa olla asiasta eriäviä mielipiteitä.

Harjoitusottelut

Harjoitusotteluita päästiin pelaamaan poikkeuksellisen helposti, koska joukkueella oli kokonainen stadion keskiviikko iltaisin käytössään ja pelejä oli helppo järjestää. Pre-seasonilla pelatut harjoitusottelut olivat tuloksellisesti kohtuullisia, mutta peli oli kaiken kaikkiaan todella huonoa ja punainen lanka touhusta puuttui. Saldona oli tappiot Rilves 2 joukkueelle maalein 1-6 ja VJS A:lle maalein 0-2. Voitot tulivat otteluista Oldstarsia ja eksoottista Jakomäen Velto Potkua vastaan. Nämä joukkueet eivät kyllä toimineet kovinkaan hyvänä tason mittareina. Parhaat väännöt nähtiin tasapeliin päättyneissä otteluissa EPSiä vastaan ja kauden kynnyksellä pelatussa Oldstars ottelussa, jossa maalintekokin alkoi vihdoinkin sujua. Mainittakoon, että talven harjoitusvastustajista EPS nousi murskaavasti kutosesta vitoseen, Velto Potku jäi Helsingin seiskassa jumboksi ja Rilves 2 sijoittui vitosen lohkossaan toiseksi viimeiseksi, mutta säilytti sarjapaikan luopumisten takia.

Herman "Hemppa" Haavisto

Yksi mies voi tällä tasolla nostaa kokonaisen joukkueen tasoa huomattavasti ja samalla oikeaan paikkaan osuessaan tuhota toisen joukkueen haaveet. Tällainen onni koitui tänä vuonna SC Oldstarsille, kun se sai varmasti koko vitosen ylivoimaisesti parhaan vahvistuksen käymään joukkueessaan silloin tällöin pelaamassa. Etenkin kun joukkueella oli hätä suurimmillaan. Elo-syyskuun vaihteessa Oldstars hävisi kolme ottelua peräkkäin maalierolla 23-4, tämän jälkeen se aloitti jo toivottamalta näyttäneestä tilanteesta kirin joka lopulta riitti sarjapaikan säilyttämiseen. Parantuneiden esitysten taustalla yksi mies, eli Hemppa, joka meitäkin vastaan näytti, että se saa varsin heikonkin porukan nousemaan muutamalla yksilösuorituksella uudelle tasolle. 222 ottelua Riipilän Raketissa tehoilla 181+52 pelannut Hemppa karkeasti sanottuna kävi pudottamassa RiRan uuden sukupolven joukkueen Ug:n kutuoseen. Tämä viime kaudella vielä kakkosta pelannut tähtihyökkääjä totisesti ansaitsee oman kappaleensa tähän kausiraporttiin. Hemppa muuten teki meitä vastaan kahdessa pelaamassaan ottelussa neljä maalia ja jos RiRan välistä futsal-välierää muistellaan niin taisi sama mies sielläkin Ug:n upottaa. Luulisi, että enää ei kenellekään ole epäselvää KUKA se Hemppa nyt oikein on.

Sarja ja vastustajat

Pathoven, Pisteet Pathovenille 6-0

Kevätkierröksellä ns. kakkoskokoontampanolla kohdattu sarjan ylivoimaisesti lopulta voittanut Pathoven laitto taululle rumat 5-1 lukemat ja tässä kohtaa meille valkeni miksi Pathoven ei ollut vielä hävinnyt sarjassa otteluakaan. Syksyllä Pathoven antoi rutkasti tasoitusta, kun se ei saanut edes täyttä miehitystä kentälle. Hieman epäonninen Ug onnistui kuitenkin lopulta häviämään ottelun mielenkiintoisten vaiheiden jälkeen maalein 2-3. Pelaa perusfutista, mutta kun sitä pelaa hyvin se riittää.

Team VanPa, Pisteet VanPalle 6-0

Paikallisvastustaja VanPa oli todella hankala vastus meille ja Rajatorpan herruus tänä vuonna selkeästi VanPalle, joka ainakin meitä vastaan pärjäsi varman puolustuksen ja äärimmäisen tehokkaiden ja nopeiden hyökkääjiensä avulla. Keväällä 1-0 tappio ja syksyllä 5-2 tappio.

SC Oldstars

SC Oldstars, Pisteet Ug:lle 4-1

Kevätkierröksellä selkeä voitto 3-0, jossa paremmasta joukkueesta ei ollut epäselvyyttä. Syyskierröksellä murhenäytelmä, jossa Hempalla vahvistunut Oldstars nousi viimeisellä minuutilla jännittävässä ottelussa tasoihin Hempaan maalilla ja pudotti meidät kutoseen. Ihan kivasti pelaava joukkue kaiken kaikkiaan, mutta aika paljon vauhdissa jäivät ainakin meidän jalkoihin.

HC Skavaböle

HC Skavaböle, Pisteet Ug:lle 4-1

Kauden parhaat pelit osuivat tänä vuonna juuri Skavaböleä vastaan. Keväällä vahvassa vireessä ollut Skavaböle joutui taipumaan taistelevan Ug:n edessä pistejakoon. Tässä pelissä pelattiin muuten todella hyvin. Syksyllä kauden pettymyksiä lievitti lopulta vapautunut esitys uusintapelissä, joka riitti 2-0 voittoon. Tässä pelissä kyllä näytettiin, että pelata osataan, vaikkakin ottelussa ei aivan täysi hönkä ollut kummallakaan joukkueella päällä.

IVU Skoobarit, Pisteet Ug:lle 4-1

Kevään pelissä selkeä ote hukattiin pelissä ensimmäisen maalin jälkeen totaalisesti ja IVU oli lähellä jopa voittoa, kunnes viime hetken tasoitusmaali pelasti vieraspisteen umpisurkeasta ottelusta. Syksyllä oltiin huomattavasti terävämpiä ennen kaikkea viimeistelyssä ja vaikka peli meni lopulta jännäksi, irtosi voitto lopulta kivasti maalein 3-2. Tässä pelissä oli jo sitä pakkovoiton makua suussa, joka varmasti rassasi peliesitystä. Parempi joukkue kuin RePa, mutta niin vain lähtee sarjajumbona kutoseen.

SibboV 2, Pisteet Sibbolle 4-1

Joukkue jota vastaan molemmissa peleissä pelattiin hyvin ainakin vastustajaan verrattuna, mutta niin vain molemmilla kerroilla hyvältä näyttänyt homma vaihtui pettymykseen. Kauden avauksessa Sipoossa pisteet kaatuivat lopulta uskomattomaan maalipaikkojen tuhlailuun ja Salen ulosajoon, jonka jälkeen Sipoo meni menojaan. Syksylläkin peli oli täysin meidän ja kaikki näytti jo hyvältä, kunnes Sipoo sai rankkarin käsivirheestä ja nousi todella epäansaitusti tasoihin.

RePa -93, Pisteet RePalle 4-1

Selkeästi kauden kaksi huonointa peliä pelattiin juuri RePaa vastaan. Joukkue, joka kunniakkaasti taisteli pelistä toiseen pisteitä itselleen ja onnistui lopulta säilyttämään varmasti monien hämmästykseksi sarjapaikkansa. Varmasti yksi lohkon eniten itsensä ylittäneistä joukkueista.

NJS 2, Pisteet NJS:lle 4-1

NJS 2 nousi lopulta lohkon kakkoseksi. Keväällä hyvästä pelistä huolimatta 3-1 johto haihtui lopulta NJS:n loppukirin myötä savuna ilmaan ja syksyllä tekonurmelta ei edelleenkään voi saada pisteitä. Hävisi kotonaan vain kahdesti. Yksi sarjan kivointa peliä pelaavista joukkueista.

FC Tuusula

FC Tuusula, Pisteet tasan 3-3.

Keväällä kauden avauspisteet Tuusulalta kotikentällä maalein 2-1. Peli oli tasainen, mutta voitto oli ansaittu. Syyskaudella täysin varamiehinen joukkue Tuusulan nurmella otti kuokkaan oikein kunnolla ja Tuusula latoi meidän

verkkoon pallon peräti kahdeksan kertaa. Kauden suurimmiksi tappiolukemiksi muodostui 8-2.

Yhteenveto

Yhdestäkään joukkueesta ei molemmilta kerroilta täysiä pisteitä saatu. Liian kovia paloja tänä vuonna olivat VanPa ja Pathoven. Pelejä yhteensä 18, voittoja 4, tasapelejä 6 ja tappioita 8. Maalisuhde 32-46. Siis liika tasapelejä ja liian vähän voittoja. Yhdessäkään pelissä ei yli kolmea maalia tehty, omiin meni noin 2,5 per ottelu. Hyvä tilastotieto on pisteiden kertyminen koti ja vieraskentillä. Vieraskentiltä pisteitä tuli vain KAKSI koko kauden aikana. Kotikentällä Rajatorpassa pelatut ottelut (myös vieraspelit) tuottivat 16 pistettä. Rajatorpassa tosin pelattiinkin tänä vuonna 18 ottelusta peräti 11. Keväällä pisteitä tuli 10 ja syksyllä 8, legendaarinen piste/peli tahti siis pidettiin. Tämä on yleensä riittänyt varmaan säilymiseen. Nyt kuitenkin lohossa pelattiin aika paljon ristiin ja sarja mutkistui syksyllä ns. huonompien jengien viedessä pisteitä tahtia löysänneistä kärkijoukkueista. Vielä sellainen tilasto tähän yhteyteen, että viimeisissä 17. ottelussa tehtiin jokaisessa vähintään yksi maali.

Putoaminen

Putoaminen tuli turhan koviksi asetettuiden tavoitteiden jälkeen melko puun takaa ja kukaan ei varmaan uskonut, että tässä tilanteessa kauden päätyttyä oltaisiin. Liian kovat tavoitteet ja odotukset näkyivät etenkin keväällä monien pelaajien otteissa. Yritys meni monilla vähän yli ja perustekeminen unohdettiin. Virallinen tavoitehan pelaajille tehdyn kyselyn mukaan oli vitosen kärkisijat ja joukkueen johdon tavoite oli parantaa hieman viime kaudesta. Hyvä ottaa tästä kaudeksi opiksi ja lähteä pelaamaan tulevia kausia ottelu kerrallaan. Ensi kaudeksi ei ainakaan joukkueen johdon taholta tulla asettamaan virallista tavoitetta. Putoamisessa kutoseen varmasti isoin ongelma on pelaajan lyhentymisen oikeasta 90 minuutista, vain 60 minuuttiin. Joillain ollut peliaika kortilla jo tällä kaudella, mistä sitä sitten ensi kaudella pelaajille repii? Pelin taso tuskin kutosen kärkipään ja normaalin vitosen joukkueen välillä kovinkaan suuri ole. Ja oikeastihan se todellinen syy putoamiseen oli se, että saunailtoja ei ollut riittävästi. Putoamisen marginaaliksi muodostui lopulta keskinäisten otteluiden häviäminen tasapisteisiin yltäneen Rekolan Pallon kanssa. Syyskierroksen 2-1 tappio koitui kohtaloksi siis paperilla. Hyvä miettiä veistä haavassa pyöritellen niitä hukattuja mahdollisuuksia nyt vaikka esimerkiksi Sipoota vastaan syksyllä, vajaalla pelannut Pathovenia vastaan, viime hetken tasoituksen iskenyttä Oldstarsia vastaan jne...

Muuta; tuomarit, kaupungit, fanit, academy

Merkittävältä tuntunut sääntöviilauksen kiroilun nollatoleranssi sotki pakan totaalisesti muutamissa otteluissa keväällä ja tuomareilla oli tämän systeemin kanssa täysin random-linja. Tuomarit taisivatkin itse tajuta sen, että parempi vaan hiljalleen unohtaa koko toleranssi ja keskittyä pelin oleellisten asioiden tuomitsemiseen. Eipä taidettu syksyllä enää kortteja nollatoleranssin rikkomisesta jakaa. Homma levisi käsiin.

Tuomarityöskentelystä... Tosiasia on, että nämä meidän pelejä viheltelevät kaverit eivät yleensä liiemmin jaksaa peleihin paneutua ja se kyllä näkyy välillä viheltelyssä. Joukkueiden sarjatilanteista tai ottelun taustoista ei luonnollisestikaan kellään tuomarilla tunnu olevan hajuakaan ja se on aika valitettava asia. Ainakin Rajatorpassa tuomareiden coolius ja välinpitämättömyys menee välillä tehtävien laiminlyömisestä puolelle. Muistuu vaan mieleen eräs peli jossa tuomari sanoi pelin lopussa olisiko sillä maalilla ollut mitään merkitystä. Hyvä miettiä, että kun nämä harmaantuvat kaverit jonain päivänä kaikki lopettavat vaikkapa samana päivänä viheltämisen, kuka sitten tulee viheltämään näitä pelejä? Nuorissa tuomareissa olisi voimaa, mutta harva haluaa näihin peleihin enää lähteä muiden haukuttavaksi. Paras yksittäinen suoritus löytyi tänä vuonna kevätkaudella Rajiksessa pyörineeltä tuomarilta Veli-Pekka Männiköltä, joka vihelsi kevään Skavaböle pelin. Mies hävisi pelin jälkeen kuvioista kuin Ug:n johtoasemat peleissä tällä kaudella. Jopa viime vuoden "voittajan" Markkasen Esan jyrkäv ote kevään Oldstars pelissä kalpeni Männikön suorituksen edessä. Oikeastaan yhtään umpisurkeaa tuomaria tai umpisurkeaa peliä yhdeltäkään tuomarilta nähty.

Vantaan kaupunki palasi tänä vuonna omalle tasolleen kentänhoitokuvioissa ja ongelmia riitti enemmän kuin riittävästi. Ensimmäinen farssi nähtiin Suomen Cupin ottelussa, jota kaupunki siirsi oman tiedonkulkunsa pätkimisen takia kahdesti kentältä toiselle, välillä Vapaalan aukee ja Rajatorppa.

Harjoituskenttä Hämeenkylä oli useita kertoja treenipäivänä lanaamatta ja loppusyksystä tuttuun tapaan taisteltiin valojen saamiseksi. Huvittavaa on, että tilanne toistuu joka vuosi. Valoja pyydetään useita kertoja varmuuden vuoksi erikseen kaupungilta, vaikka niiden pitäisi sinne tulla ilman erillisiä pyyntöjäkin. Kaupungilta vakuutetaan, että valot tulevat, mutta koskaan ne eivät tule silloin kun ne halutaan. Tänä vuonna kaupungin työntekijät ovat suorastaan valehdelleet päin luuria, kun asioista on kaupungille soiteltu.

Harjoituskentän ongelmien lisäksi ongelmia oli tänä vuonna runsaasti myös kotikentällä Rajatorpassa, jossa ei edellisvuosien tapaan ollut enää päivystävää kentänhoitajaa. Välillä joku kävi juosten kusemassa kentälle viivat ja sadepäivinä kentän viivoja ei oltu pelipäivänä huolehdittu kelvollisiksi. Lisäksi pukukopit olivat turhan usein lukittuja, joka etenkin vierasjoukkueille on ikävä homma. Ongelmista raportoitiin kaupungille ja lopulta korvaukseksi saatiin muutamia pelejä ilmaiseksi (á 13 euroa). Edelleen joukkueemme johtoporras on turhaan yrittänyt tavoittaa asian tiimoilta Vantaan kaupungin liikuntatoimen johtajaa.

Ongelmille saatiin todellinen huipennus kauden viimeisessä ottelussa Skavaböleä vastaan, kun kaupunki oli unohtanut siirretyn pelin kokonaan. Kentällä ei ollut viivoja, eikä valoistakaan ollut varmuutta. Asian lopulta hoitanut kentänhoitaja oli vähällä jättää asian hoitamatta, mutta lopulta managerin kovat otteet pelastivat tilanteen ja peli saatiin pelattua. Tämä itkuvirsi asiasta ei ole neiteilyä, vaan se on halua saada otteluista tai kaupungille yleensä suoritettaville maksulle vastinetta. Mitä enemmän ongelmia kaupungin tiimoilta tulee, sitä enemmän periaatekysymykseksi asia on muodostumassa.

Ikimuistoiseksi kenttäshläykseksi jäänee kaikkien mieliin myös keskeytetyn ja lopulta uudelleen pelatun Skavaböle pelin tapahtumat.

Ilahduttavaa kauden peleissä oli pienten, vähitellen kasvavien ja uskollisten fanijoukkojen kertyminen koti- ja jopa vieraspelien kentän laidalle. Ehkä tähän asti uskollisin fani "Kuménin faija" sai rinnalleen kovan kilpailevan joukkion, joita etenkin perjantaina pelatut kotipelit houkuttelivat fanittamaan. Vaikka mitään kannatuslauluja ei vielä nähty on loistava asia, että katsojia riittää.

Tämä kilpaileva fanijoukko tulee muodostamaan pohjan ensi kaudeksi perustettavalle RiRa Academylle, joka aloittaa Ug:n rinnalla kutosesta kapuamisen kohti veikkausliigaa. Idea joukkueen perustamiseksi sai alkunsa, lukuisten pelipaikkakyselyiden jälkeen. Ug:ssa alkoi olla täyttä ja koska selkeästi halukkuutta liittyä RiRa-perheeseen oli, päätettiin perustaa kolmas joukkue RiRaan. Academyn kuviot selkenevät loppuvuoden aikana, mutta joka tapauksessa Academy on jo nyt uusine pelaajineen lisännyt syksyllä hieman lopahtanutta harjoitteluaktiivisuutta.

Pelin osa-alueiden ja pelaajien analysoinnit

Maalivahtipeli

Maalivahtipeli suoraan sanoen romahti tänä kautena heikolle tasolle. Teemu ei ollut vielä valmis hyppäämään miesten joukkueen ykkösmaalivahtin saappaisiin ja virheitä tuli maalivahti pelissä runsaasti. Toinen maalivahtimme Severi ehti loppukaudesta Pathovenia vastaan käydä sähläämässä yhden maalin omiin. En tiedä onko kohtuutonta sanoa, että kauden paras maalivahti oli loppujen lopuksi kaksi viimeistä ottelua tolppien välissä kenttäpelaajana maalivahteja tuurannut Ville Vornanen. Nopeus, liikkuminen ja aktiivisuus peliin oli aivan toista luokkaa, mitä on totuttu Teemulta ja Severiltä näkemään.

Puolustaminen

Henkilökohtaisesti odotin, että puolustus olisi ollut vahvin osa-alueemme tänä kautena, mutta valitettavasti topparikaksikko Timo ja Tommi ainakin yhtä aikaa pelatessaan eivät tehtävissään odotetulla tavalla onnistuneet. Tähän kun lisättiin Salen seikkailut, oltiinkin yhtäkkiä puolustuksen kanssa ongelmassa ja suoraan sanoen hommat alkoivat puolustuksessa luistaa, kun loppukaudesta manageri kävi itse ryhmittämässä puolustuksen uudestaan. Puolustuksesta löytyy myös positiivista sanottavaa, oikeaksi laitapakiksi pelaamaan siirtynyt Ville Vitikka pelasi parhaan kautensa joukkueessa.

Keskikenttä

Keskikenttä oli osa-alue joka pysyi melko hyvin kasassa ottelusta toiseen. Keskikentällä tehtiin kovasti töitä ja huikeita kilometrimääriä juossut Henu helpotti monen elämää kentällä. Keskikenttä miehistä ei ollut tänä vuonna kuitenkaan ratkaisemaan otteluita.

Hyökkääminen

Hyökkääminen ja ennen kaikkea maalinteko oli etenkin keväällä tervan juontia. Maaleja tuli liian vähän ja tämä tilanne hyökkääjien olisi pitänyt pystyä korjaamaan. Paras pistemies Juho takoi lopulta hyvän syksyn ansiosta tehot 13+4. Muita tasaisen varmasti pelejä ratkaisevia pelaajia ei löytynyt.

Pelaaja-arviot

Maalivahdit:

Teemu Lahti

Kuten pelin osa-alueanalyysissä lukee, teki Teemu aivan liikaa virheitä. Pelasi hyvin ainoastaan ajoittain ja mikä pahinta ratkaisevat virheet maksoivat lopulta turhan monta pistettä joukkueelle. Joutui/pääsi ykkösmaalivahdiksi hieman yllättäen Severin kärsittyä pitkästä ja vaikeasta loukkaantumisesta.

Severi Paakkanen

Ei pelannut lopulta sarjassa yhtään kokonaista ottelua ikävän loukkaantumisen takia.

Puolustajat:

Timo Lahti

Hieman yllättäen pelasi isoveljensä Tommin rinnalla melko heikosti, yhteispeli miesten välillä ei toiminut. Osoitti kuitenkin etenkin loppukaudesta olevansa ensi vuonnakin joukkueen ykkös puolustajia, etenkin pääpelivoimansa ja vahvan vääntämisen avulla. Vielä kun pääsisi eroon pienestä virhealtiudestaan. Pelasi muuten kauden parhaan pelinsä edustusjoukkueen riveissä Suomen Cupin toisella kierroksella.

Tommi Lahti

Ehkä kauden suurimpia pettymyksiä. Viime kaudella vuoden pelaajaksi valittu Tommi suorastaan floppasi puolustus päässä ja sieltä ei miehelle roolia löytynyt. Tekemisestä paistoi haluttomuus pelata puolustajana. Viime kaudesta muuttunut pelisysteemi vei oikeastaan Tommilta tämän bravuuripaikan, silti odotuksia riitti. Miehestä löytyi loppukaudesta kaksoispersoonana, kun managerin väläys laittaa mies hyökkääjäksi tuotti tulosta ja Tommi pelasi erinomaisesti hyökkääjien tukipelaajana ja toi hyökkäyspään uuden ulottuvuuden vahvan fyysikan ja hyvän pääpelin myötä.

Pasi Eskelinen

Joukkueen nestori, joka jaksaa painaa vuodesta toiseen. Muodostuiko tänä vuonna ongelmaksi liiallinen pelimäärä? Ikämiessarjaa ja miesten sarjaa samaan aikaan taisi sittenkin olla liikaa. Pystyi kuitenkin tarpeen mukaan paikkaamaan ennen kaikkea varmuudellaan ja kokemuksellaan puolustuspuolelle peliä.

Vladimir Pöyhönen

Kova yrittämään ja osoitti kykynsä pelata nousevaa puolustajan roolia. Välillä hankaloitti puolustajien peliä, pelaamalla vähän "siellä sun täällä", eli ei pysynyt aina tehtävänsä tasalla. Hyvä lisä puolustuspelaajien joukossa.

Ville Vitikka

Kauden suurin onnistuja, täksi kaudeksi vaihdetusta pelisysteemistä löytyi Villelle oiva paikka puolustuksen oikealta laidalta. Varmat syötöt ja yllättävän tiukka ote puolustettaessa muodostuivat miehen vahvuudeksi. Erinomaisia ja harkittuja nousuja, joiden päätteeksi upeita keskityksiä, jotka olivat tärkeä pala joukkueen hyökkäyspelissä.

Henri Hietala

Kuuluu niihin pelaajiin, jotka asettavat miehistöä peluuttavat henkilöt hankaliin tilanteisiin. Mies väittää, ettei osaa pelata puolustajana, vaikka kaikki joukkueessa pelaavat tietävät Hietalan kuuluvan puolustajana pelatessaan puolustuksen eliittiin. Myös siinä keskellä. Vasempaan laitapakkina eniten tällä kaudella pelannut Hietala sotki oman pelinsä ehkä liiallisella hyökkäysintoiluna. Jos ei viihdy jollain paikalla sen kyllä yleensä näkee pelaajan otteista. Muodosti lopulta managerin pussiin puhuttuaan keskikentälle vahvan Bermudan kolmion loppukaudesta. Kuuluu ehdottomasti joukkueen kovimpiin taistelijoihin. Hietala veti aina loppuun asti ja täysillä.

Sauli Tuomela

Saulin varaan laskettiin tänä kautena paljon, mutta mies katosi kuvioista ensimmäisessä pelissä otetun punaisen kortin jälkeen. Erittäin haastava tapaus managerille. Tulee ja menee miten sattuu ja pelaa kun huvittaa, silti pelatessaan joukkueen ehdottomasti paras puolustajapelaaja.

Mikael Lepistö

Varma ja monipuolinen pelaaja, joka yrittää ehkä jopa Hietalaakin enemmän. Erittäin hyviä otteita oikeana laitapuolustajana ja armotonta vääntöä keskikentällä. Usein hyökkäyksien käynnistäjä. Pelikäsitys vaatisi ehkä hieman hiomista.

Keskikenttä:

Antti Ahjoniemi

Missasi turhan monta peliä töiden takia, joka oli sääli joukkueelle. Vaikka kausi ei aivan nappisuoritus Antilta ollutkaan, kuului Antti ehdottomasti joukkueen tärkeimpien pelaajien joukkoon. Rutistuksen ja yrittämisen lisäksi toivoisi mieheltä lisää vetoja.

Henkka Ikonen

Vähän samat sanat pätee Henuunkin kuin Anttiin. "Vaikka kausi ei aivan nappisuoritus ollutkaan...", kuului Henu joukkueen tärkeimpiin pelaajiin. Juoksee kentällä selvästi eniten ja on parhaassa kunnossa. Kuten usein sanottu helpottaa muiden elämää kentällä todella paljon. Loistava kahden suunnan pelaaja, jolta jäi tänä kautena kuitenkin loistokkuus suorituksista uupumaan. Melko tehoton/pisteköyhä kausi runsaista peliminuuteista huolimatta.

Konsta Vesterinen

Pelasi normaalin kauden ja loisti kentällä lähinnä rantashortseillaan ;)

Janne Laaksonen

Paransi loppukautta kohti ja mieheltä nähtiin muutama huikea osaamisnäyte kentällä. Valitettavasti näytteitä tuli liian harvoin ja vähän. Ei ainakaan ensimmäisellä kaudella noussut vielä joukkueen luottomieheksi.

Ville Hellén

Oli huikeassa fyysisessä kunnossa ja se avasi mahdollisuuden hankkiutua tehottomasta hyökkääjästä eroon. Miehestä tehtiin keskikentän raataja, joka pelasikin keskikentällä viisasti ja ei ikinä unohtanut puolustamista.

Hyökkääjät

Aapo Kotilainen

Miehestä muokattiin hätävaraksi puolustaja alkukaudesta. Pärjäsi myös sillä tontilla. Miehen taitoja hyökkääjänä ei kuitenkaan unohdettu ja pääsi myös hyökkäämään. Oli ajoittain tutun tehokas viimeistelijä, mutta jotain jäätiin vielä kaipaamaan.

Niko Tuononen

Erikoinen ja täysin sirpaleinen kausi olisi voinut huonomminkin mennä. Terveenä ei edelleenkään montaa peliä päässyt pelaamaan. Pelasi useita eripelipaikkoja, hyökkääjää, keskikenttää, puolustajaa ja loukkaantumisten ollessa päällä myös maalivahtia treeneissä. Onnistui hyvin mukautumaan eri pelipaikoille ja pystyi monipuolisuudella tarjoamaan apua joukkueelle. Ei varsinaisesti päässyt missään vaiheessa täyteen vauhtiinsa. Tänä kautena paljon vähemmän ongelmia managerin ja pelaajan roolin yhteensovittamisessa.

Juho Isohanni

Maalikuningas ja pistepörssin voittaja jo toista vuotta putkeen. Viime kauden maalialdo meni rikki ja maaleja kertyi 13 ja syöttöjä 4. Joukkue tarvitsee yhden Juhon kaltaisen pelaajan, mies muistetaan ennen kaikkea pisteistään. Kevään erikoinen paikkojen tuhlailu laskee miehen arvosanaa.

Ville Vornanen

Oli etenkin syksyllä tuttuun tapansa hyvässä vedossa. Pystyi jälleen tuomaan peliin oman pelinluku ja syöttötaitonsa. Sitä olisi vain kaivattu jo keväällä. Oli yllättävänkin kova veskari loppukauden kahdessa pelissä. Moni haluaisi varmaan tarjota miehelle jo vakimaalivahdin paikkaa.

Tommi Kumén

Näytti keväällä siltä, että tästä tulisi Kuménille todellinen läpimurtovuosi. Vaipui kuitenkin jo kesäkuussa unten maille, eikä enää ikinä palannut parhaaseen vireeseensä, jota olisi mielellään katsonut pidempääkin. Syksyllä ei yhtään maalia, runsaista hyökkäysminuuteista huolimatta. Pistepörssin kakkonen.

Joukkueen riveissä esiintyivät tämän vuoden peleissä myös edustusjoukkueen maalivahti Sami Seppänen, edustusjoukkueen Petri Mäkinen ja lisäksi Jesse Kankanen sekä Arto Vor... kröhöm Arto Lindén

Yleisesti

Kenenkään en nähnyt yhtä Klaukkalan reissua lukuun ottamatta luovuttavan peleissä kesken ja yrityksestä kaikille pelaajille kiitettävä. Kaikille voisi kivasti sanoa että "hyvä yritys". Selkeesti sama trendi jatkui kuin viime vuonna, että kukaan ei varsinaisesti erottunut selkeästi edukseen tasaisesti koko kautena, mutta kukaan ei myöskään pettänyt tasaisesti koko kautena. Tämä ei siis diplomatiaa, vaan se on selkeesti totta. Totta kai oli paljon pelaajia, jotka ylittivät ja alittivat oman rimansa. Manageri on kuitenkin tyytyväinen etenkin siihen, että jos jollain pelaajalla oli huono vaihe pelillisesti kaudessa, jossain vaiheessa kautta näilläkin pelaajilla oli jakso, jolloin todelliset kyvyt näytettiin. Taisi kaikilla se huonoin jakso osua tuonne kesän jälkikuukausille ;))

Taas yksi kausi kirjataan RiRan historiaan. Tällä kertaa kausi ei ollut urheilullisesti kovin menestyksekkäs, mutta hyvästä porukasta kertoo se, että fiilis jengin sisällä ei ole pelin takkuilusta huolimatta kärsinyt. Via dolorosasta on siis mielestäni jo selvitty. Isoja kiitoksia jälleen koko kaudesta 2008 kaikille RiRalaisille.

Kauden päättäjäistapahtuma VIIKONLOPPU mökillä Vaakkoissa, Pohjois-Espoossa pe-su 7.-9.11.

